

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **T. J.**
skazanego z art. 56 § 2 k.k.s. i inne
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 10 marca 2026 r,
kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze
z dnia 14 października 2025 r., sygn. akt VI Ka 404/25
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu
z dnia 3 lutego 2025 r., sygn. akt II K 165/22
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

- 1. pozostawia kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciąża skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 lutego 2025 r., sygn. akt II K 165/22 Sąd Rejonowy w Zgorzelcu skazał T. J. za czyn z art. 56 § 2 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny 80 stawek dziennych w kwotach po 150 złotych każda.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 14 października 2025 r., sygn. akt VI Ka 404/25 utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Kasację od tego orzeczenia wniósł obrońca skazanego zarzucając naruszenie art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. i wniósł o uniewinnienie skazanego.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Naczelnik Dolnośląskiego Urzędu Celno – Skarbowego we Wrocławiu wniósł o pozostawienie kasacji bez rozpoznania jako nieodpowiadającej przepisom z art. 523 § 2 i 4 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona w niniejszej sprawie kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, a ponieważ została przez Sąd odwoławczy błędnie przyjęta, konieczne było pozostawienie jej bez rozpoznania, stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.)

W sprawie niniejszej T. J. został skazany na karę grzywny, a w przytoczonych w skardze kasacyjnej zarzutach, jak również z części motywacyjnej, nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k. Tak zredagowana kasacja strony w świetle jednoznacznej treści art. 523 § 2 k.p.k. jest niedopuszczalna *ex lege*. W związku z tym konieczne było orzeczenie przez Sąd Najwyższy w oparciu o przepis art. 531 § 1 k.p.k., ponieważ przyjęta kasacja nie odpowiada warunkom formalnym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2013 r., IV KZ 55/13).

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej.

[J.J.]

[a.l]